

مقام معظم رهبری:

اقتدار روزافزون ملت ایران نتیجه پایداری در مسیر بیعت الهی است

بایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: همزمان با اولین روز از ماه رجب و سالروز میلاد حضرت امام محمد باقر(ع) و همزمان با سوم خرداد سالروز فتح خرمشهر، دیروز مراسم دانش‌آموختگی دانشجویان افسری و تربیت پاسداری دانشگاه امام حسین (ع) با حضور حضرت آیت‌الله خامنه‌ای...

● صفحه ۲

پنجشنبه ۴ خرداد ۱۳۹۱ ۲۰ رجب ۱۴۳۲ ۲۴ می ۲۰۱۲ سال نهم

ضمیمه
آخر هفته

MONDE
diplomatie

انقلاب مصر با یا بدون «تویتر»

**پرووی آرژانتینی
و کمرویی یونانی
در برابر طلبکاران**

**چه کسی می‌خواهد
سازمان ملل را خفه کند؟**

**می‌سی‌سی‌پی
آینه گسلی اجتماعی در آمریکا**
**انتخابات ریاست جمهوری در فرانسه
جسارت یا از رمق افتادگی**

حرف اول

تغییرات مدیریتی در ورزش و منافع ملی

رضا قراخانو

چند روزی است که با وجود اندک زمان باقیمانده بر برگزاری المپیک ۲۰۱۲ لندن، تغییرات ناگهانی و نسبتاً وسیع را در مدیریت فدراسیون‌های ورزشی شاهد هستیم که حساسیت زیادی را در افکار عمومی برانگیخته است. در این خصوص نکات زیر قابل توجه است: اول اینکه تغییر در مدیریت‌ها و گردش مسؤولیت‌های امری ذاتا شایسته و البته لازم است و در دنیای پیشرفته به منزله یک فرصت‌مورد استفاده قرار می‌گیرد، ولی هر تغییری باید نشان از بهتر شدن شرایط و بهبود اوضاع نوید دهد و مبتنی بر دلایل قابل قبول باشد. به علاوه در صورت وجود چنین دلایلی باید آنها را برای خانواده مربوطه و افکار عمومی بیان و به‌طور شفاف تشریح کرد تا همگان با وضع جدید و مدیران تازه همراهی و همکاری کنند. این تغییر منطقی را همه باید خواهند کرد اما اگر به‌طور ناگهانی و بدون ذکر دلیل، مدیران ورزشی را تعویض یا جابه‌جا کرده و تغییر دهند و دلایل مربوطه نیز ذکر نشود، ایجاد تردید و بدگمانی خواهد کرد؛ به‌ویژه آن که مدیران موفق و پرتلاشی نظیر «حمد دنیامالی» نیز در میان علیرشدگان باشند. با اطلاع کافی و شناخت دقیق می‌توان اظهار کرد که برنامه‌ریزی و عملکرد فدراسیون دنیامالی از چنان سطح و عمقی برخوردار است که می‌تواند مدل مناسبی برای توسعه و پیشرفت بسیاری از فدراسیون‌ها قلمداد شود. نکته دوم اینکه چند روزی بیش تا بازی‌های المپیک لندن باقی نمانده است. صحنه‌ای که دارای حساسیت‌ها و کارکردهای کامل خود بوده و تمام کشورها تلاش می‌کنند تا بهترین عملکرد خود را در این میدان عرضه کنند. منافع ملی ما نیز بدون تردید در این جهت است؛ یعنی تلاش برای به اوج رساندن عملکرد ورزشکاران، مربیان و مدیران. حال سوال اینجاست نسبت بین تغییرات اخیر و منافع ملی ما چیست؟ مسؤولان باید هر چه سریع‌تر پاسخ این سوال را بدهند تا از پیامدهای نامطلوبی این تنش‌ها کاسته شود.

ادامه در صفحه ۹

خبر آخر

پرسپولیس در آسیا هم ناکام ماند

■ فارس/پرسپولیس با شکست ۳ بر صفر از الاتحاد عربستان از صعود به مرحله یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان آسیا بازماند. سرخ‌ها که در لیگ برتر، دوازدهم شده‌و در جام حذفی هم توفیقی نداشتند، با حذف از آسیا فصل کابوس‌وار خود را به پایان رساندند. همزمان الهلال عربستان با ۷ بر یک از سد بنی‌یاسی امارات گذشت.

انتقاد احمدی نژاد از «استحاله» لایحه بودجه ۹۰ توسط نمایندگان:

این بودجه، «تورم‌زا» است

مذاکره ظهر در بغداد برگزار شد؛ نشست دیشب لغو

روز دشوار دیپلمات‌های هسته‌ای

گفت‌وگوها امروز ادامه می‌یابد

عکس: Reuters

کنفرانس‌ها و همایش‌های بین‌المللی عراق) پشت میز رو در روی هم قرار گرفتند. هیات‌های نمایندگی دو طرف هنگام ورود به محل برگزاری اجلاس، مورد استقبال هوشیار زبیری، وزیر خارجه عراق، قرار گرفتند اما مقامات عراقی تأکید کرده‌اند که نقش آنان منحصر به میزبانی مذاکرات است. سعید جلیلی مذاکره‌کننده ارشد ایران در این مذاکرات را عباس عراقچی، معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت خارجه، علی باقری معاون سیاست خارجی و امنیت بین‌الملل دبیر شورای‌عالی امنیت ملی، حمیدرضا عسگری مشاور وزارت خارجه و مصطفی دولتیار سرپرست سابق دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت خارجه همراهی می‌کردند. نمایندگان گروه ۵+۱ متشکل از مالائوשו معاون وزیر خارجه چین، ژاک اودبیر مدیر کل سیاسی وزارت خارجه فرانسه، سرگئی ریابکوف معاون وزیر خارجه روسیه، وندی شرمین

چندجانبه میان هیات‌های مذاکره‌کننده داغ بود و نتایج این مذاکرات به پایتخت‌ها ارسال شد تا امروز دیپلمات‌ها مطابق چارچوب اعلامی مقامات ارشدشان پای میز مذاکره بروند. اشغال نیروهای عراقی، هیات مذاکره‌کننده ایران، در بغداد، می‌شد. دلایلش هم گردوغبار حاکم بر آسمان عراق بود؛ البته این گردوغبار پیش از حضور هیات‌های مذاکره‌کننده گروه ۵+۱ تا حدودی فروکش کرده بود. کاترین اشتون مذاکره‌کننده ارشد هسته‌ای گروه ۵+۱، به همراه نمایندگان کشورهای آمریکا، بریتانیا، فرانسه، روسیه، چین و آلمان با پرواز مستقیمی از شیکاگو خود را به بغداد رساندند. برای همین هم، گروه مذاکره‌کننده با ایران همگی با تأخیر خود را به عراق رساندند و بیش از یک ساعت زمان آغاز مذاکرات را به عقب انداختند. نمایندگان ایران و گروه ۵+۱، ساعت ۱۲ و نیم در دارالضیافه نخست‌وزیری عراق (محل برگزاری

گروه سیاسی، مجتبی فتحی: بسته‌های پیشنهادی ایران و ۵+۱ باز شده، دیده شده؛ اینکه پسندیده شده یا نه امروز مشخص می‌شود. در سی‌امین سالروز آزادسازی خرمشهر از اشغال نیروهای عراقی، هیات مذاکره‌کننده ایران، در بغداد، پایتخت عراق رو در روی هیات‌های مذاکره‌کننده قدرت‌های بزرگ جهان قرار گرفت؛ برای گفتن و شنیدن؛ پیشنهاد دادن و گرفتن؛ در قالب بسته‌های پیشنهادی. بسته‌هایی که البته بخش‌هایی از آن پیش از مذاکرات باز شده بود، نه در بغداد، بلکه در پایتخت‌های هیات‌های مذاکره‌کننده. عدم توافق برای پذیرش بسته‌های یکدیگر سبب شد تا دو دور مذاکره دیروز به یک‌دور محدود شود و در نتیجه پس از برگزاری نشست ظهر، به‌دلیل بروز اختلاف‌نظر تا طرفین، ۱۵ دقیقه بامداد، لغو گفت‌وگوهای دیشب توسط خبرگزاری‌ها اعلام شد. هر چند؛ پیش از اعلام لغو، بازار مذاکرات دوجانبه و

گروه ورزش: بر کناری روسای پنج فدراسیون در فاصله کمتر از دو ماه مانده تا بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن در حالی نگرانی‌ها را برای نتایج کاروان ایران در این بازی‌ها افزایش داده که تاکنون هیچ یک از مسؤولان وزارت ورزش و جوانان هیچ توجیهی برای این اقدام خود نداشتند. تنها واکنشی که طی این چند روز اخیر در پی این عزل و نصب‌ها نشان داده‌شد، اظهارات تعجب‌برانگیز محمدحسین انصاری‌فره، مدیر روابط عمومی این وزارتخانه با یکی از روزنامه‌های ورزشی در روز سه‌شنبه بود که گفته بود وزیر این تصمیمات را بر کناری نمی‌داند، بلکه مدعی است در این فدراسیون‌ها جابه‌جایی خنجبران صورت گرفته و مدیران قبلی جای خود را به مدیران قوی‌تر داده‌اند. اینکه وزارت ورزش و جوانان به عنوان وزارتخانه‌ای نوپا دست به چنین اقدامی زده خیلی جای تعجب ندارد چراکه طبیعی است مدیران رده بالاتر که اصلا از جنس ورزش نیستند، نتوانند شرایط حساس المپیک را در ک کنند ولی، سوال اینجاست که تصمیم گیرنده‌های اصلی چه کسانی هستند و با چه هدفی دست به این تغییرات ناگهانی زده‌اند. روسایی چون احمد دنیامالی و علی زنگی آبادی که به ترتیب از ریاست فدراسیون‌های قایقرانی و دوچرخه‌سواری برکنار شدند، انتخابات پیش روی کمیته ملی المپیک را دلیل اصلی این تغییرات می‌دانند و ادعا می‌کنند مسؤولان وزارت ورزش قصد دارند روسایی را برای فدراسیون‌های ورزشی انتخاب کنند که در این انتخابات تأثیرگذار باشند. ادعایی که اعضای هیات اجرایی کمیته ملی المپیک به صراحت روی آن صحه می‌گذارند و آن را خلاف منافع ملی می‌دانند. روز گذشته نیز رییس و دبیر کل کمیته ملی المپیک در جلسه‌ای فوری با وزیر ورزش به بررسی ابعاد این برکناری‌ها پرداختند. هر چند از نتایج این جلسه خبری نرسید. از تبعات غیراصولی این تغییرات

سرکار خانم دکتر سارا پرویز

موفقیت‌تان در کسب رتبه نخست آزمون رزیدنتی را تبریک گفته و توفیق بیشتر شما را در خدمت به جامعه پزشکی از خداوند منان خواهیم

روزنامه شرق

هاشمی‌رفسنجانی:

تحلیل سلیقه بر جامعه هنری نتیجه معکوس دارد

روابط عمومی مجمع تشخیص مصلحت نظام: رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام در دیدار جمعی از تهیه‌کنندگان، کارگردانان و بازیگران عرصه سینما، تئاتر و تلویزیون و همچنین نویسندگان، شعرا و خوانندگان کشور، با تبریک ولادت امام محمدباقر(ع) و فتح و آزادی خرمشهر...

● صفحه ۳

شماره پیاپی ۱۵۳۷ شماره ۶۱۳ دوره جدید ۱۲صفحه+۳۲صفحه ضمیمه ۱۰۰۰ تومان

سر مقاله

بازگشت نظامیان مصر به پادگان‌ها؟

داوود محمدی

انتخابات ریاست جمهوری دیروز و امروز مصر هرچند از نظر تعیین تکلیف جانشین «مبارک» از اهمیت بالایی برخوردار است، اما نکته اغلب مغفول و مهم‌تر این انتخابات ترسیم چشم‌انداز جایگاه نظامیان مصری در هرم قدرت آینده این کشور است. با وجود تفاوت دیدگاه نظریه‌پردازان جامعه‌شناسی سیاسی پیرامون ریشه‌ها و پیامدهای دخالت نظامیان در سیاست که به طرح بحث‌های مثبت، منفی یا بینابینی درباره این موضوع انجامیده، دیدگاه غالب متعلق به نظریه‌پردازانی از جنس «هائیتینگتون» است که حکومت نظامیان را هم‌راز با دیکتاتوری دانسته و تأکید دارند نظامیان در اکثر کشورها سد راه تحولات دموکراتیک هستند، نیروهای مدرن و طبقه متوسط را محدود کرده و فعالان عرصه‌های سیاسی و اجتماعی را محدود می‌کنند. به اعتقاد این گروه از کارشناسان، در کشورهای «توسعه‌نیافته» یا «در حال توسعه»، نظامیان، در تقابل سنت و مدرنیته، حامی نیروهای سنتی هستند، در زورآزمایی‌ها علیه دموکراسی وارد عمل می‌شوند و در شکاف طبقاتی، مدافع منافع اقتصادی، سیاسی بورژوازی نظامی -امنیتی هستند. شاید انطباق چنین دآوری منفی با کارنامه حکومت نظامیان در کشورهای مختلف جهان با تأیید افکار عمومی مواجه شود، اما هنگامی که نوبت به ارزیابی نقش نظامیان مصری در شهر سیاست کشورشان می‌رسد، به دو علت، صدور رای بدبینانه، دشوار به نظر می‌رسد. نخستین عامل به میراث‌خواری نظامیان مصر از «کاریم‌ها» و «شروعبیت» جمال عبدالناصر بازمی‌گردد. عبدالناصر به همراه محمد نجیب، نخستین رییس جمهوری، انقلاب ۱۹۵۲ این کشور را که به سرنگونی پادشاهی مصر و سودان انجامید، رهبری کرد و سپس از سال ۱۹۵۶ تا زمان مرگ (۱۹۷۰) به عنوان دومین رییس‌جمهور مصر ایفای نقش کرد. عبدالناصر، نه فقط با کسب دبیر کلی جنبش عدم تعهد، ریاست اتحادیه آفریقا، پرچمداری جنبش «پان‌عربیسم»، پیشگامی مبارزات ضدامپریالیستی و ملی کردن کانال سوئز، غرور ملی مصریان را در عرصه بین‌المللی احیا و تقویت کرد بلکه در سیاست داخلی نیز با اجرای سیاست‌های سوسیالیستی و اقدامات اصلاحی، روند مدرنیزاسیون مصر را شتاب بخشید و چهره‌ای قابل احترام از خود در انذهان مصریان و جهانیان بر جای گذاشت. از آنجا که عبدالناصر در پیشبرد اهداف خود و به‌ویژه برای جنگ با اسرائیل، توجه ویژه‌ای به ارتش داشت، محبوبیت داخلی و خارجی او به نظامیان مصری هم تسری یافت و جایگاه آنان در حوزه سیاسی را تا حد زیادی از مخالفت گسترده مردمی، مصون نگه‌داشت. دومین عامل به محوریت اندیشه تلقی اسرائیل به عنوان خطری برای تمامیت ارضی و حاکمیت مصر مربوط بود که پس از مرگ عبدالناصر هم حفظ و حتی تشدید شد و جنگ ۱۹۷۳ مصر و برخی کشورهای عربی علیه اسرائیل را رقم زد. هرچند انور سادات در سال ۱۹۷۸ قرارداد کمپ دیوید را با تل‌آویو به امضا رساند و اعتبار نظامیان مصری را مخدوش کرد اما این قرارداد نتوانست از اسرائیل‌هراسی مصریان بکاهد و در چنین وضعیتی، طبیعی بود که برای تهدید ارتش اسرائیل و جبران ناکامی نظامی اعراب در مقابل رقیب، نوعی حمایت توأم با میل و اجبار از ارتش نزد مردم و اپوزیسیون مصر شکل گیرد. با این حال نباید از یاد برد که سادات و جانشینش مبارک، فاقد محبوبیت درون و برون‌مرزی مشابه عبدالناصر بودند و کارنامه داخلی آنان در حوزه‌هایی نظیر تحدید آزادی بیان و محروم‌سازی اپوزیسیون از فعالیت حزبی و رقابت آزاد انتخاباتی، تصویر حکومتی دیکتاتور و متکی به ارتش برای سرکوب مخالفان را ترسیم می‌کرد. انباشت نارضایتی از انسداد فضای سیاسی، رانت‌خواری مالی و مفاسد اقتصادی حاکمان مصر، سرانجام به مرحله انفجار رسید؛ نرخ بی‌سوادی ۴۰درصدی و فقر مزید بر علت شد و سپس از تونس، مصر دومین کشوری بود که تندباد «بهار عربی» مرزهای آن را درنوردید و ملت خشمگین را به خیابان‌ها کشاند. مبارک ابتدا کوشید با تکیه بر نظامیان، نارضایتیان خشمگین را برانگیزد کند و چون در دستیابی به هدف سرکوب معترضان ناکام ماند، وعده‌اصلاحات داد تا شاید با شیوه ایجاد اشتقاق میان انقلابیون، حکومتش را از گزند سقوط در امان نگه دارد.

ادامه در صفحه ۶

